

*Talonomistajille, -isännöitsijöille
ja talonmiehille*

Ohjeita keskuslämmityskattiloiden lämmityksessä ja hoidossa

Polttoaineiden mahdollisimman säästeliästä ja tehokasta käyttöä varten kehottaa kansanhuoltoministeriö noudattamaan seuraavia EKONO:n antamia ohjeita keskuslämmityslaitosten hoidossa.

Alkulämmitys:

On tarkastettava, että venttiilit ovat täysin auki käyttöön otettavissa kattiloissa.

Kattilanhoitajan on varmistauduttava että järjestelmä on vedellä täytetty.

Kylmien kattiloiden alkulämmitys on suoritettava varovasti hiljaisella tulella siksi kunnes kattilaveden lämpötila on kohonnut. Alkulämmityksen tapahtuessa liian nopeasti voivat varsinkin valurautakattilat särkyä tai saada vuotoja.

Lämmitys ja kattiloiden päivittäinen hoito:

Lämmitys on suoritettava lämmön tarpeen mukaan. Kattilaveden lämpötilaa ei saa pitää sääsuhteitten edellyttämää lämpötilaa korkeampana.

Palaminen kattiloissa on ylläpidettävä kohtuullisella vedolla, jotteivät kattilat vaurioituisi. Valurautaiset kattilat ovat enemmän alttiit vaurioitumiselle haloilla kuin koksilla lämmittäessä.

Savupelti on pidettävä kuristettuna ja ainoastaan niin paljon avattuna, että hyvä palaminen ja haluttu vedenlämpötila voidaan ylläpitää.

Tuhkapesä on päivittäin tyhjennettävä ja tuhka ja kuona kerättävä tulenkestäviin astioihin.

Saadakseen lämmön hyväksikäytetyksi kattiloissa on mitä tärkeintä, että kattiloiden tulipinnat ja savukanavat pidetään puhtaina noesta, piestä ja tuhkasta.

Tulipesä täytetään yöksi polttoaineella ja vedon voimakkuus säädetään sellaiseksi, että tuli säilyy aamuun saakka. Kattilanhoitajan on kokeiltava savupellillä ja vetoluukulla kunnes niiden edullisin asento yölämmitystä varten on havaittu. Mahdollisimman pientä vetomäärää on nimittäin aina käytettävä. Yölämmitys haloilla tuottaa tavallisissa valurautakattiloissa vaikeuksia, koska täytöksen palamisaika haloilla on huomattavasti lyhyempi kuin koksilla. Jollei ole käytettävissä koksia, on kylmillä ilmoilla lisättävä polttoainetta kattilaan myöskin yöllä.

Useampien kattiloiden hoito:

Palamisen ja veden lämpötilan on oltava sama kaikissa käytössä olevissa kattiloissa.

Leudolla säällä saa käyttää ainoastaan niin monta kattilaa, että oikea veden lämpötila ja hyvä arinapeitos voidaan ylläpitää. Sulkuventtiilit paluupuolella ja savupellit on pidettävä suljettuina niissä kattiloissa, jotka eivät ole käytössä.

Lämmitys koksilla:

Arinan tulee kaikkialta olla tasaisesti peitettynä polttoaineella ja on polttoainekerros pidettävä korkeampana tulipesän etupuolella lähinnä tulipesän luukkua.

Lisää koksia tarpeen mukaan. Polttoainekerrosta ei saa pienenkään lämmöntarpeen aikana päästää palamaan niin vähiin, että osa arinasta paljastuu.

Arina on pidettävä mahdollisimman puhtaana tuhkasta ja kuonasta.

Polttoainekerroksen kohennusta tulee suorittaa tarpeen vaatiessa, jotta tuhka varisee tuhkauuniin ja ilmalla on vapaa pääsy arinan lävitse polttoaineeseen.

Kuonanpoisto on suoritettava matalan arinanpeitoksen aikana varovasti, asianmukaisin välinein.

Kattilat on nuohottava vähintään kerran viikossa.

Lämmitys haloilla:

Halkojen tulee olla noin 10 cm arinaa lyhyempiä. Tarpeetoman pitkä arina peitetään takaosastaan tulenkestävillä tiilillä. Jos halot ovat märkiä, on edes jonkinlaiseen kuivaamiseen ennen niiden käyttöä pyrittävä.

Lisää halkoja tulipesään ennenkuin edellinen täytös on palanut hiilokselle. Tasoita ennen täytöstä arinan takaosaan muodostunut paksu kekälekerros etupäähän vetäen. Lado

halot tulipesään vaakasuoraan asentoon, koivuhalat tuohipuoli alaspäin, ei kuitenkaan tulipesänluukun alareunaa korkeammalle. Huolehdi siitä, että polttoaine ei koskaan pääse palamaan niin vähiin, että osa arinasta paljastuu.

Veto voidaan pitää täytöksen jälkeen vähän voimakkaampana niin kauan, että halot ovat syttyneet kunnollisesti, jonka jälkeen savupelti ja vetoluukku säädetään lämmöntarpeen mukaan.

Leudolla säällä lämmitetään kerran tai kahdesti päivässä ja lämmitys keskeytetään lyhyemmäksi tai pitemmäksi ajaksi.

Nopeata alkulämmitystä on vältettävä.

Lämmitys kevyellä turpeella tapahtuu pääasiallisesti kuten haloillakin.

Kattilat on nuohottava vähintään kahdesti viikossa. Nuohominen helpottuu jos kattiloissa ennen nuohoamista poltetaan pesällinen koksia tai hyvin kuivattuja halkoja (mieluiten kuusi tai leppähalkoja). Puhtaaksi polttamiseen voidaan myös käyttää hyvin kuivattua kevyttä polttoturvetta.

Polttoturve muodostaa enemmän tai vähemmän kuonaa ja on sen poisto suoritettava niinkuin koksilämmityksessä.

Kylmien ilmojen vallitessa on pidettävä huoli etteivät patterit ja putkijohdot jäädy.